Državni zavod za statistiku otvorio je vruću jesen podatkom koji mora zabrinjavati. BDP se je u drugom kvartalu ove godine dodatno smanjio za 2,1% u odnosu na isto razdoblje prošle godine. Priča se zapravo nastavlja. Ponovimo gradivo – u prvom kvartalu BDP se je smanjio za 1,3%. Treći kvartal može vratiti vratiti optimizma, ali nedostatno da ne bi predvidjeli pad BDP-a za ovu godinu oko 2,5%. Kada smo predvidjeli, početkom ove godine, pad BDP-a od 2% nazvani smo od strane ministra financija gospodina Linića – statističarima. Biti statističar nije loše. Međutim, gospodin Linić je zaboravio da katastrofičari znaju i ponešto analitike zasnovane na ekonomskoj teoriji.

Država je proračunom za ovu godinu predvidjela apsolutno smanjenje rashoda (čitaj: opću i zajedničku potrošnju) u odnosu na prethodnu godinu. Povećanje PDV-a je dodatno smanjilo osobnu potrošnju. Ono što je Vlada navještala je izostalo – investicije. Pridoda li se istom i snažno smanjenje industrijske proizvodnje nije nikakva mudrost zaključiti da hrvatski gospodarski brod i dalje nezaustavljivo tone.

I ne samo to.

Ovogodišnja suša tek treba stići na naplatu. Na vidiku su nove vatrogasne mjere. Ministar za poljoprivredu gospodin Jakovina najvljuje smanjenje uvoznih carina i uvođenje izvoznih carina kako bi se zadržale cijene (čitaj: inflacija) pod kontrolom. Smanjenje uvoznih cijena znači dodatnu aprecijaciju nacionalne valute – kune. Uvođenje izvoznih carina imat će isti učinak. Prema tome, igra sa carinama rezultirat će dodatnim smanjenjem pokrivenosti uvoza izvozom u čemu ni do sada nismo blistali. Dakle, eventualno uvođenje izvoznih i smanjenje uvoznih carina povećat će deficit na računu platne bilance što znači da ćemo stabilnost kupovati na kredit, a račun ispostaviti budućim generacijama. Jasno, ukoliko, nedaj Bože, dođe do očekivanog smanjenja kreditnog rejtinga povećat će se cijena reprograma inozemnih dugova za najmanje dva posto. Kada se cijela priča „izvrti“ servisiranje inozemnog duga moglo bi nas dodatno stajati 6 milijardi kuna godišnje. Ni tu priča ne završava.

Smanjenje uvozih carina smanjit će broj radnih mjesta, što znači povećati nezaposlenost, u prehrambenoj industriji kojoj ni danas ne cvatu ruže. Smanjenje radnih mjesta samo je drugi naziv za smanjenje gospodarske aktivnosti. I tako iz kruga u krug; jasno radi se o začaranom

krugu.

Premijer ne traži razumjevanje od građana, a trebao bi. Oporba priča priču kao da je u protekla dva mandata ištaučinila na rješavanju krize. Ne samo da nije, već je dodatno istu produbila novim problemima što je uobičajena poljedica vatrogasnih mjera.

Tzv. pomirba Vlade i Hrvatske udruge poslodavaca priča je bez sadržaja. Hrvatsko gospodarstvo boluje od vrlo kroničnih bolesti: nedovoljne i skupe kreditne podrške, apreciranog tečaja kune, nesnosno visoke porezne presije bez jasne najave da će sutra biti bolje. Gospodarstvo koje funkcionira, za razliku od države do ove godine, u tzv. tvrdom budžetskom ograničenju nije spremno pregovarati. Da bi opstalo ono će seliti svoju gospodarsku aktivnost u neka druga područja gdje neće imati maćehinski odnos kao u Hrvatskoj. Stoga, priča o novim inozemnim investicijama ne samo da nije neka naročita priča već je prije priča o „carevom novom ruhu“.

Podjela na dvije regije pokazat će se tragičnim za sjevernu regiju. Naime, Zagreb koji je u ozbiljnim problemima i koji „diše na škrge“ umjetno će povećati BDP per capita u sjevernoj regiji a sam treba vrlo ozbiljnu transfuziju. I dok Hrvatska ima resursa da riješi gospodarsku krizu; grad Zagreb nema posebnih i potrebnih resursa, te će postati bolesnik čije će liječenje plaćati porezni obveznici, prvenstveno grada Zagreba. Opet implicite i eksplicite osporavam prirez na dohodak kojeg ubiru spavaonice, koje nazivamo gradovima, u Zagrebačkoj županiji ma koliko mi to oni prebacivali.

Gospodine Milanoviću nije Vam lako. Teško je i bremenito stanje u hrvatskom gospodarstvu, ali i u društvu u cjelini. Bilo bi dobro da u prve borbene redove postavite ministra znanosti i obrazovanja gospodina Jovanovića te podpredsjednika Grčića. Tako bi dobili dvojac koji mogao na najbolji način implementirati hrvatsku pamet u riješavanju gospodarske, i društvene, krize. Morat će te u svom mandatu donijeti mnoge nepopularne mjere. Time ćete postati državnik i po tome ćemo Vas pamtiti. U teškim vremenima, a takve upravo danas živimo, političari nisu rješenje. Već restrukturiranje države, te lokalne uprave i samouprave otvorit će mogućnost pa ćete moći, s pravom, lakše se diše. Hrvatski građani su svjesni krize i oni će to znati honorirati na slijedećim izborima. Izostanak kirurgije imajući u vidu dijagnozu hrvatskog društva naprosto nije primjereno stanju u kojem se nalazimo. Očito nemamo vremena da raspetljavamo godijski čvor. Uzmite mač i presijecite ga.